

ЗА АВТОРИТЕ / ABOUT THE AUTHORS

АЛЕКСАНДРОВА, Татяна – доктор. Доцент в Секцията за съвременен български език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Работи в областта на историята на новобългарския книжовен език, граматиката и езиковата култура. Автор е на изследванията: *За така наречената диалектна основа на новобългарския книжовен език* (2000); *Семантика на минали страдателни причастия от непреходни глаголи в българския език* (2003); *Българският книжовен език като националноидентификационен проект през Възраждането* (2008). Съавтор е в *Правопис и пунктуация на българския език. Основни правила* (2011), *Обратния речник на българския език* (2011), *Официалния правописен речник на българския език* (2012), *Официалния правописен речник на българския език. Глаголи* (2016).

ВАРБОТ, Жанна Ж. – доктор на филологическите науки, професор, преподавател във филологическия факултет на Московския държавен университет 1952–1957, лабораторна дейност в Кабинета на етимологичния речник при филологическия факултет на Московския държавен университет 1957–1959, докторантка във филологическия факултет 1959–1962, от 1962 до момента сътрудник в Секцията за етимология и ономастика на Института за руски език „В. В. Виноградов“ при Руската академия на науките, в момента главен научен сътрудник, ръководител на Секцията за етимология и ономастика, член на редколегията на сп. „Руский язык в научном освещении“, отговорен редактор на поредицата „Етимология“ на научното издание „Труды Института русского языка им. В. В. Виноградова РАН“. През 1996–2014 г. хоноруван преподавател във филологическия факултет на Московския държавен университет (лекционен курс „Въведение в славянската филология“ и семинар „Етимология“). Научни интереси: етимология, история на славянските езици, славянско словообразуване, славянска диалектология, народна етимология. Научни трудове: 302 статии и рецензии, монографии: *Древнерусское именное словообразование* (1969), *Праславянская морфонология, словообразование и этимология* (1984); сборници със статии: *Исследования по русской и славянской этимологии* (2012), *Память славян в словах. Этимологические этюды* (2023).

ВЛАХОВА-АНГЕЛОВА, Мая – доктор. Доцент в Секцията по ономастика към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните научни интереси включват топонимия и антропонимия, социономастика, градска топонимия, историческа топонимия и социолингвистика. Тя е автор на две книги: *Улиците на София: картографиране на градската идентичност* (2013) и *Ономастика и етноботаника: названия на плодове според данни от топонимията в Западна България* (2018), и съавтор на: *Мода на личните имена в българските градове* (2021) и *Българските имена днес* (2024); редактор на сборника „**Слъждовати достойтъ**“. Доклади от международната ономастична конференция „Антропоними и антропонимни изследвания в началото на XXI век“ (2021). Публикувала е в редица научни сборници и списания в България и чужбина. Редакционен секретар е на международното списание „Балканско езикознание / Linguistique balkanique“ – орган на Института за български език.

ДАНЧЕВА, Надежда – доктор. Главен асистент в Секцията по ономастика към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в областта на хидронимията, топонимията, микротопонимията и антропонимията. Автор е на книгата *Орографската лексика в микротопонимията от Западна България* (2020) и съавтор на *Мода на личните имена в българските градове* (2021) и *Българските лични имена днес* (2024). Като член на Секцията в момента работи по създаването на *Български топонимен речник*.

ДЕЙКОВА, Христина – доктор. Доцент в Секцията за българска етимология към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките и неин ръководител. Член на авторския колектив и понастоящем ръководител на многотомния *Български етимологичен речник*. Автор на монографичния труд *Этимология и лингвистическая контактология (Румынские глагольные заимствования в одном болгарском говоре)* (2016) и на десетки публикации в областта на българската и славянската етимология, езиковите контакти, съпоставителното и сравнителното славянско езикознание, историческата типология на славянските езици. Член на Комисията по етимология и на Комисията за „Общославянски лингвистичен атлас“ към МКС.

КРАЛИК, Любор – доктор на филологическите науки. Старши научен сътрудник в Секцията по история на словашкия език, ономастика и етимология към Института по езикознание „Людовит Щур“ при Словашката академия на науките в Братислава. Работи в областта на етимологията и свързаните с нея лингвистични дисциплини (ономастика, диалектология, лексикография). Най-значими публикации: *Stručný etymologický slovník slovenčiny*

(2015); *Etymológia a nářečová lexikografia (na materiáli Slovníka slovenských nářečí)* (2020); *Dimenzie slovenskej etymológie* (2023).

КУНЕВА, Илияна – доктор. Главен асистент в Секцията за съвременен български език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в областта на съвременния български език, синтаксиса и прагматиката. Публикации: *Средства за изразяване на възклицателност в съвременния български език* (2010), *Взаимодействие на формалните показатели при подбудителните изречения* (2011), *Индиректно изразяване на подбудителност* (2013). Съавтор е в *Официалния правописен речник на българския език. Глаголи* (2016).

КУРКИНА, Любов В. – доктор на филологическите науки в Института за руски език „В. В. Виноградов“ при Руската академия на науките. Тя е един от авторите на *Этимологический словарь славянских языков. Праславянский лексический фонд*. Вып. 14–42. Москва, 1987–2021–. Монографии: *Диалектная структура праславянского языка по данным южнославянской лексики* (1992); *Лексика подсечно-огневого земледелия в зеркале языка* (2011); *Славянское слово во времени и пространстве* (2021).

МЛАДЕНОВА, Олга М. – професор емерита на Калгарския университет (Канада). Бакалавър по класическа филология (Букурещки университет, 1977), доктор (БАН, 1982), Хердеров стипендиант (Виенски университет, 1983–1984), Хумболтов стипендиант (Свободен университет – Берлин, 1992–1993), почетен доктор (Софийски университет „Св. Климент Охридски“, 2015). Представител на Канада в Международния комитет на славистите (2008–2018). Научни интереси: балканистика и славистика; езиков контакт, двуезичие и диглосия; етимология; семантика; етнолингвистика; история на българския език; ранен новобългарски език; книжовност на Балканите през XVI и XVII век. От 2001 г. ръководи проекта *Отвъддунавски електронен корпус* (www.corpusbdr.info). Автор на над 150 статии и следните книги: *Grapes and Wine in the Balkans* (1998); *Russian Second-Language Textbooks and Identity in the Universe of Discourse* (2004); *Definiteness in Bulgarian: Modelling the Processes of Language Change* (2007); *Ловешки дамаскин: Новобългарски паметник от XVII век* (в съавторство с Боряна Велчева) (2013).

СТЕФАНОВА, Мария – доктор. Главен асистент в Катедрата по български език, литература, история и изкуство към Русенския университет „Ангел Кънчев“. Научните ѝ интереси са в областта на когнитивната стилистика, психоллингвистиката, езиковата култура и др. Автор е на редица публикации, сред които: *Същност и специфика на художественя концепт*

(2018); *Когнитивно-стилистичен анализ на художествения концепт страдание (Върху материал от българската модерна драма)* (2018); *Когнитивната стилистика като научно направление* (2019); *Методология за анализ на художествения концепт като когнитивно-стилистична категория* (2020); *Предметен слой на художествения концепт вяра, обективизиран в българските драми от началото на XX век* (2022).